

- [178]   τοὺς πάντας προσχαιρέτιζε μετὰ περιχαρείας,
καὶ μετὰ πάντων ἐφελκοῦ τῶν ὅλων τὴν ἀγάπην.
- 180   ἄς ἦσαι εἰς πάντας πρόσχαρος, εὐστόμυλος εἰς ὅλους.
συγκάθιζε μετὰ καλοὺς, ἐνόνου μετ' ἐκείνων,
τοὺς δὲ κακοὺς ἀπόφευγε, μηδὲ ὁμιλῆς τοὺς.
ἀγάπα τὴν ἀλήθειαν, παιδὶν μου, παρὰ πάντα,
καὶ τοῦτο πληροφόρησον πάντα τὸν ἑαυτὸν σου,
- 185   ὅτι ἂν εἴπῃς ἀληθῶς, βεβαίως νὰ τὸ ἔχῃς.
βλάπτουτ' οἱ μὴ ἀκούσαντες τὸν λόγον τοῦ κυρίου·
λέγει γὰρ ὁ ἀπόστολος Ἰάκωβος κυρίου·
μὴ οὐρανὸν ὀμνύετε, μήτε τὴν γῆν κυρίου.
μὴ κάμῃς φίλους σύντομα καὶ πάλιν τοὺς ἀφήσῃς·
- 190   ὥσπερ γὰρ ἓνι συχαντὸν τὸ νὰ μὴ ἔχῃς φίλους,
οὕτως ἓνι ὑπόψογον συχνὰ νὰ κάμῃς φίλους,
νὰ τοὺς ἀφίνης σύντομα καὶ νὰ γυρεύῃς ἄλλους.
ἔνεκεν τούτου πρόσεχε πρῶτον καλὰ καὶ σκόπει,
καὶ τότε γύρευε καλῶς νὰ κάμῃς τὴν φιλίαν.
- 195   ἀφ' ὅτου φθάσῃς κι εὔρης τὸν ἐκεῖνον σοῦ τὸν φίλον,
τότε προχείρου μετ' αὐτὸν μετὰ πολλῆς ἀγάπης.
ἄς ἦσαι τότε ἐλεύθερος, ἄς ἦσαι ἀφιερωμένος,
καὶ φρόντιζε τοῦ φίλου σου μετὰ πολλῆς ἀγάπης
παρὰ τὴν θεραπείαν σου καὶ τὴν ἀνάπαυσίν σου.
- 200   καλὴ καὶ πρώτη δοκιμὴ τοῦ φίλου ἔνε τοῦτο,
ὀκάποτε κι ὁ φίλος σου 'ς ἀνάγκην βοηθεῖ σε,
ἂν ἔχῃς καὶ περίστασιν καὶ συγκακοπαθεῖ σε.
ἂν ἴδῃς καὶ τὸν φίλον σου καὶ χρήζει τίποτέ σου,
μὴ καρτερέσῃς νὰ τὸ εἰπῇ μηδὲ νὰ τὸ ζητήσῃ,
- 205   ἀλλ' ἀπ' ἐντεῦθεν πρόλαβε καὶ δός του μοναχός σου,

νὰ τοῦ τὸ δώσης, νὰ χαρῆ, οὐχὶ δι' ἀτιμίαν.
ἐκείνους ἔχε μετὰ σέ, ἀγάπα κι ἀποδέχου,
ὅπου πολλὰ συνθλίβονται μετὰ τῶν δυστυχούντων,
ἀλλὰ καὶ μᾶλλον χαίρονται μετὰ τῶν εὐτυχούντων.
210 κἂν ἔνι γὰρ ἐκ τῶν αὐτῶν εἶδεν κανεῖς πολλακίς
θλιβόμενον καὶ πάσχοντα, κακῶς καὶ συνεθλίβην,
μετὰ καμπόσον δὲ καιρὸν εἶδε τὸν εὐτυχοῦντα,
ἐζήλωσεν, ἐφθόνησε κι ἀπόσατο φιλίαν.
ὅταν εἰς φίλον κάθεσαι, μιμνήσκου τοὺς ἀποδήμους,
215 μᾶλλον ἂν ἦναι φίλοι σου καὶ περιπόθητοί σου,
ἵνα πληροφορῆς αὐτοὺς, ὅταν οὐδὲν τοὺς βλέπης.

Wilhelm Wagner (επιμ.), *Carmina graeca medii aevi*, Teubner, Λειψία 1874, σ. 1-27.